

DECIZIA Nr.18/2005
privind solutionarea contestatiei depusa de
<<X>>

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de catre Activitatea controlului fiscal - serviciul C.F.G.A.P.P.P.S. asupra contestatiei formulata de <<X>> impotriva masurilor dispuse prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala si a raportului de inspectie fiscala.

Obiectul contestatiei il constituie obligatia de plata cu titlu de impozit pe profit.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.176 (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, la organul emitent al actului administrativ fiscal.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 174 (1) si art. 178 (1) lit. a) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice prin biroul Solutionare contestatii este competenta sa se pronunte asupra cauzei.

I. <<X>> contesta masura dispusa prin decizia de impunere si raportul de inspectie fiscala de a i se stabili obligatia fiscala suplimentara de plata cu titlu de impozit pe profit ca urmare a neluarii in considerare de catre organul de inspectie fiscala a cheltuielilor legate de chirii platite pentru spatiul inchiriat, invocand urmatoarele:

- societatea se afla intr-un proces de restructurare a activitatii care dispune de unele mijloace fixe ce trebuie protejate, necesitand depozitarea acestora in spatii inchise, a inchiriat un spatiu pentru care a platit chirie, iar organul de control a considerat ca aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal pe motiv ca nu au fost realizate venituri;

- societatea a realizat venituri din vanzari active care au fost impozitate, iar cheltuielile legate de chirii platite au fost considerate in mod nejustificat nedeductibile din punct de vedere fiscal ceea ce a condus la calcularea unui impozit pe profit suplimentar;

- veniturile din vanzari active, conform Reglementarilor contabile aprobate prin Ordinul M.F. nr. 306/2002, constituie venituri din exploatare, fiind inregistrate in contul 758"Alte venituri din exploatare" si considera ca, cheltuielile legate de chirii achitate trebuie considerate cheltuieli deductibile si prin urmare se impune recalcularea impozitului pe profit.

De asemenea, societatea contesta nota de compensare catre D.G.F.P. pe motiv ca nu i-a fost adusa la cunostinta si a generat diferente intre datele inregistrate in evidenta contabila si cele operate in fisa pe platitor care a condus la calcularea de penalitati nejustificate.

In finalul contestatiei societatea solicita recalcularea obligatiilor fiscale pe care le are de achitat.

II. Prin decizia de impunere intocmita de catre organele de inspectie fiscala ale A.C.F. , s-a stabilit in sarcina <<X>> obligatia de plata cu titlu de impozit pe profit, potrivit art. 21 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei, constatarile organelor de inspectie fiscala, documentele existente la dosar, precum si actele normative invocate de contestatoare si de organele de inspectie fiscala, se retin urmatoarele:

1. Referitor la obligatia fiscala cu titlu de impozit pe profit,

Directia Generala a Finantelor Publice prin biroul solutionare contestatii este investita sa se pronunte asupra legalitatii masurii dispuse de organele de inspectie fiscala.

In fapt, prin decizia de impunere s-a stabilit ca obligatie fiscala cu titlu de impozit pe profit, motivat de faptul ca societatea nu a calculat impozit pe profit, in temeiul Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, Titlul II.

In raportul de inspectie fiscala, capitolul III 1 IMPOZITUL PE PROFIT, s-a stabilit ca venituri impozabile (profit contabil inregistrat de societate, la care se adauga cheltuieli nedeductibile - c/valoare chirii spatiu si majorari din care se recupereaza pierderea fiscala inregistrata) la care s-a calculat, in temeiul art. 21(1) din Codul fiscal, impozit pe profit.

In drept, se fac aplicabile prevederile art. 19(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal potrivit caruia: (1)<**Profitul impozabil se calculeaza ca diferenta intre veniturile realizate din orice sursa si cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile si la care se adauga cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau in calcul si alte elemente similare veniturilor si cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.**>, 21(1) din acelasi act normativ <Pentru determinarea profitului impozabil **sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile**, inclusiv cele reglementate prin acte normative in vigoare.> si art. 21(4), b) sunt cheltuieli nedeductibile < [...], majorarile de intarziere si penalitatile de intarziere datorate catre autoritatile romane, potrivit prevederilor legale. [...]>.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, s-au retinut urmatoarele:

Cheltuielile cu chiria inregistrata de societate este aferenta spatiului inchiriat pentru care nu a declarat venituri impozabile aferente acestui spatiu (depozit), potrivit art. 21(1) din Codul fiscal, pentru a fi considerate cheltuieli deductibile din punct de vedere fiscal.

Referitor la sustinerea contestatoarei ca a realizat venituri din vanzari active dar cheltuielile legate de chiriile platite de societate au fost considerate in mod nejustificat nedeductibile fiscal, asa cum rezulta din cele prezentate mai sus, precizam urmatoarele:

-organul de inspectie fiscala, in temeiul art. 19(1) din Codul fiscal, in mod legal si corect a considerat deductibile numai acele cheltuieli (valoarea neamortizata a mijloacelor fixe scoase din activ) pentru care au fost inregistrate si venituri (vanzari active) indiferent din ce sursa au fost realizate;

- potrivit art. 21(1) din Codul fiscal potrivit caruia <sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile>, societatea nu a realizat venituri impozabile corespunzatoare

cheltuielilor inregistrate pentru spatiu (depozit) inchiriat, motiv pentru care au fost considerate nedeductibile fiscal cheltuielile cu chiria platita.

In ceea ce priveste afirmatia contestatoarei ca <veniturile din vanzari active> conform Reglementarilor contabile aprobate prin Ordinul M.F. nr. 306/2002, constituie venituri din exploatare si ca atare cheltuielile cu chirii inregistrate de societate trebuie considerate cheltuieli deductibile si prin urmare se impune recalcularea impozitului pe profit, precizam urmatoarele:

- potrivit actului normativ invocat de catre contestatoare in categoria veniturilor se includ atat veniturile realizate din activitatea curenta, cat si veniturile realizate din orice alte surse, cheltuielile efectuate se tin pe categorii de cheltuieli iar la sfarsitul perioadei **se stabileste profitul contabil**, confundat de societate cu profitul impozabil motiv pentru care solicita recalcularea impozitului pe profit;

- **profitul impozabil**, potrivit art. 19(1) din Codul fiscal, a fost calculat corect de catre organul de inspectie fiscala ca diferenta intre **veniturile realizate din orice sursa** (in acest caz veniturile din vanzari active) si cheltuielile efectuate in scopul realizarii de venituri la care **se adauga cheltuielile nedeductibile** (chirii si majorari) din care se recupereaza, potrivit art. 26 din acelasi act normativ, pierderea fiscala;

- **impozitul pe profit**, potrivit art. 14 din Codul fiscal, a fost calculat prin aplicarea asupra profitului impozabil a cotei de impozit de 25%.

Pentru considerentele aratate in raport cu prevederile actelor normative mai sus citate, se retine ca organele de inspectie fiscala in mod legal si corect au stabilit ca nedeductibile cheltuielile cu chirii si au calculat impozit pe profit, motiv pentru care urmeaza ca acest capat de cerere sa fie respins ca neintemeiat.

2. In ceea ce priveste nota de compensare,

cauza supusa solutionarii este daca Directia generala a finantelor publice prin biroul Solutionare contestatii are competenta materiala de a se investi cu solutionarea acestui capat de cerere in conditiile in care actul atacat nu reprezinta titlu de creanta.

In fapt, <<X>> contesta nota privind compensarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor obligatii de plata catre bugetul de stat, emisa de catre Administratia finantelor publice.

In ceea ce priveste nota de compensare, aceasta nu este un act administrativ fiscal, nu s-au stabilit obligatii bugetare si in consecinta nu este susceptibila de a fi contestata, iar contestatia formulata impotriva unui act care nu este titlu de creanta este fara obiect conform art. 174(1) din O.G. nr. 92/2003, republicata. De altfel, prin actul incheiat nu s-a precizat posibilitatea contestarii acestuia, nefiind stabilite impozite, taxe, alte masuri sau venituri datorate bugetului general consolidat.

In drept, potrivit art. 178(2) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, <Contestatiile formulate impotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente.>

Prin urmare, opinam ca Administratia finantelor publice, ca organ emitent al actului atacat, act care nu reprezinta titlu de creanta fiscala, este competenta sa solutioneze contestatia societatii in conformitate cu prevederile art. 178 (2) din O.G. nr. 92/2003, republicata.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei coroborate cu art. 186 (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE:

1. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de <<X>> pentru obligatia de plata cu titlu de impozit pe profit.

2. Directia generala a finantelor publice prin biroul Solutionare contestatii nu se poate investi cu solutionarea capatului de cerere privind contestarea notei de compensare, prin urmare competenta de solutionare s contestatiei este a organului emitent al actului atacat, respectiv A.F.P. .

3. Biroul solutionare contestatii va asigura comunicarea prezentei celor in drept.

4. Prezenta decizie poate fi atacata, potrivit legii.

DIRECTOR EXECUTIV,